

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 1T/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120010097
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Hirešová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1120010097.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, samosudkyňou JUDr. Martou Hirešovou, v trestnej veci obžalovaného Q. H. stíhaného pre prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Bratislave dňa 05.05.2021 takto

rozhodol:

rozhodol:

Q. H. nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom Č. XX, X. N. E.;
sa uznáva za vinného, že

1. potom, čo si v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste zaobstaral bankomatovú kartu VISA vydanú Tatra bankou, a.s., patriacu k účtu č. 2*** **** **/1100, ktorého majiteľom je P. Z. K., prostredníctvom ktorej dňa 28.11.2015 v čase od 02:51 hodiny do 02:53 hodiny uskutočnil neoprávnený výber z bankomatu ČSOB nachádzajúcom sa v Bratislave na Michalskej ulici vo výške 100,-€ a 400,-€ a následne dňa 28.11.2015 v čase od 02:56 hodiny do 02:59 hodiny z bankomatu označeného S6AN015J patriaceho spoločnosti UniCredit Bank, a.s. nachádzajúceho sa v Bratislave na Hurbanovom námestí č. 1 uskutočnil neoprávnený výber vo výške 400,-€ a 100,-€, teda neoprávnené si zaobstaral a použil platobný prostriedok a týmto konaním spôsobil poškodenej P.. Z. K. škodu v celkovej výške 1.000,-€;

2. dňa 06.03.2016 v čase od 08:10 hodiny do 08:40 hodiny v idúcom rýchliku R-831, a to medzi železničnými stanicami Nová Baňa a Žiar nad Hronom, odcudzil poškodenej Z. E. ruksak, ktorý mala poškodená opretý o seba s obsahom peňaženka s finančnou hotovosťou asi 50,-€ a osobnými dokladmi na meno poškodenej, mobilný telefón zn. Sony Xperia Z2 čiernej farby, IMEI: 35560906-650738-4, ktorý bol v čiernom gumenom obale, nabíjačku na mobilný telefón s koncovkou USB, šminky, vreckovky a slúchadlá na telefón, čím poškodenej spôsobil škodu vo výške 300,-€ a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že sa dňa 27.11.2015 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, tým v čase o 19:00 hodine odcudzil v Bratislave v predajni DM Drogerie, na Kopčianskej č. 8 sprej značky Playboy v hodnote 3,99 € za čo mu bola príslušníkmi OO PZ uložená sankcia - bloková pokuta číslo 11056921 nezaplatená na mieste vo výške 33,-€, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 27.11.2015;

3. dňa 23.06.2016 v čase okolo 16:00 hodine prišiel do predajne lahôdok Tutti Frutti v dolnom vestibule v železničnej stanici v Trnave, kde si sadol k stolu a po chvíli sa postavil k predajnému pultu spoza ktorého odcudzil voľne položený mobilný telefón zn. Samsung Galaxy S5, sivej farby, IMEI: 3561000626822222, čím spôsobil poškodenej Z. Ď., škodu vo výške 250,-€, a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 27.11.2015 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, tým v čase o 19:00 hodine odcudzil v Bratislave v predajni DM Drogerie na Kopčianskej č. 8 sprej značky Playboy v hodnote 3,99 € za čo mu bola príslušníkmi OO PZ uložená sankcia - bloková pokuta číslo 11056921 nezaplatená na mieste vo výške 33,-€, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 27.11.2015;

t e d a

v bode 1 neoprávnene si obstaral elektronickú platobnú kartu a použil ju ako pravú,

v bode 2 prisvojil si cudziu vec, tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný na sebe alebo pri sebe a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu a bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

v bode 3 prisvojil si cudziu vec, tým, že sa jej zmocnil a bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý;

č í m s p á c h a l

v bode 1 prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku,

v bode 2 prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) písmeno f) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku,

v bode 3 prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) T. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trest so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd ruší výrok o treste

- v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava, sp.zn. 1T 21/2017, zo dňa 12.04.2017, právoplatný 12.04.2017,

- v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava, sp.zn. 0T 84/2017, zo dňa 12.04.2017, právoplatný 12.04.2017,

- v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava, sp.zn. 1T 75/2017, zo dňa 23.10.2017, právoplatný 16.08.2018,

- v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T 7/2019, zo dňa 22.03.2019, právoplatný 22.03.2019,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd mu v rámci súhrnného trestu zároveň ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 (dva) roky, nakoľko mu taký trest bol uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 1T 21/2017, zo dňa 12.04.2017.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest zákazu pobytu na území Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá, aby nahradil škodu poškodeným:

- P. Z. K., H.. XX.XX.XXXX N. K., bytom R. XB, Bratislava, vo

výške 1.000,-€;
- Z. E., nar. XX.XX.XXXX vo N. E., bytom C. H. XX,
N. E., vo výške 64,-€;
- Z. Ď., nar. XX.XX.XXXX N. R.nave, bytom D. XX, R., vo výške
250,-€.

o d ō v o d n e n i e :

O d ō v o d n e n i e

Súd na hlavnom pojednávaní, potom čo obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., teda, že je nevinný, vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného Q. H., výsluchom svedkyne - poškodenej P.. Z. M. (K.), Z. Ď., Z. E. a svedkov F. S., Z. C. a E. U.. Podľa § 270 ods. 2 Tr. por. boli oboznámené CD na technickom zariadení súdu a postupom podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil aj s relevantnými listinnými dôkazmi.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti, v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, napĺňa všetky zákonné znaky žalovaných prečinov, ktorých sa dopustil obžalovaný Q. H. ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt.

Súd na tomto mieste konštatuje, že nepovažuje za nesúladne s § 168 ods. 1 Tr. por., keď v odôvodnení tohto rozsudku nebude uvádzať podrobný obsah jednotlivých výpovedí a vykonaných listinných dôkazov. V rámci záverov o preukázaných skutkových zisteniach súd na jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti poukáže, vyrovná sa s obhajobou a uvedie, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Napokon zápisnice o hlavnom pojednávaní a ostatný obsah spisového materiálu poskytuje ucelený obraz o všetkých dôkazných prostriedkoch, o ktoré súd svoje skutkové zistenia opiera.

K výroku o vine.

Obžalovaný spáchanie stíhaných skutkov poprel (ako bolo vyššie uvedené urobil aj vyhlásenie, že je nevinný), pričom následne využil svoje právo a odmietol vypovedať. Z uvedeného dôvodu bola na návrh OP BA I prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 16.09.2019, v ktorej spáchanie skutku pod bodom 2/ poprel, a ku skutkom 1/ a 3/ uviedol, že tieto sa stali a zároveň vyjadril ľútosť.

Z výpovede svedkyne - poškodenej P.. Z. M. (K.) - skutok 1/, vyplýva, že po návrate z mesta zistila, že jej z kabelky zmizla peňaženka s bankomatovými kartami, ktoré následne dala zablokovať, pričom z banky jej bolo oznámené, že na jej účte došlo k pohybu medzi 1:00 až 3:00 hod. ráno, a to v celkovej výške 1.000,-€. Tiež uviedla, že táto suma bola zároveň limitom pre výbery z bankomatu v priebehu jedného dňa.

Z výpovede svedkyne - poškodenej Z. E. - skutok 2/, je zrejmé, že cestovala vlakom z Bratislavy domov, pričom v kupé bola iba s kamarátkou F. S. a počas jazdy k nim nikto nepristúpil, avšak cestou zaspali a počas toho jej bol odcudzený batoh, ktorý mala vedľa seba na sedadle. Keď to zistila, išli za sprievodcom aby prehľadal vlak, pričom vo WC, ktoré bolo zamknuté, našiel jej batoh, v ktorom už ale nebol mobil s usb káblom, iné drobnosti a ani hotovosť v peňaženke, asi 50-60€. Svedkyňa tiež uviedla, že keď so sprievodcom prehľadávali vlak, tak tam videli obžalovaného a tohto aj následne označila na fotografiách na polícii.

Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z výpovede svedkyne F. S., ktorá rovnakým spôsobom popísal priebeh udalostí, teda cestu vlakom z Bratislavy v kupé s kamarátkou Z. a následné oznámenie zmiznutia kamarátkinho batohu sprievodcovi, ktorý s nimi prehľadal vlak. Vypovedala tiež, že v chodbe toaileto spozorovala rómu, ktorého aj následne opísala na polícii, počula aj, ako sa sprievodcu pýtal na cestu do Lučenca, v blízkosti ich kupé nik inak nebol.

Predmetné skutočnosti vyplývajú aj z výpovede svedka Z. C., vlakvedúceho v rýchliku R-831, ktorý uviedol, že prišla za ním cestujúca a nahlásila, že bola okradnutá - zmizol jej ruksak alebo taška, pričom veci sa pri prehľadávaní vlaku našli na WC za toaletou, uvedenú udalosť nahlásili na PZ vo Zvolene. Pri odstraňovaní rozporov bola svedkovi v zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 15.02.2017, pričom svedok potvrdil tam uvedené skutočnosti s odkazom na to, že v tom čase to mal v čerstvej pamäti, teda že v tom vozni, kde bolo uzamknuté WC a kde boli nájdené veci poškodenej, sedeli dve rómske osoby (muž a žena), ktorí mali cestovať až do Filakova, ale už pred Zvolenom v danom vozni neboli, pričom z Bratislavy cestovali v tom istom vozni ako cestujúce, ktoré nahlásili zmiznutie vecí. Na otázku obžalovaného svedok uviedol, že na PZ vypovedal s odstupom asi 2-3 týždne, a teda mal vtedy túto vec v čerstvej pamäti a preto podľa predložených fotografií označil osobu, ktorá bola vtedy vo vlaku v tom vozni, pričom teraz si na podrobnosti už nepamätá, nakoľko odvtedy prešla dlhšia doba.

Z výpovede svedkyne E. U. (U.) je zrejmé, že táto pracovala v záložni v čase, keď tam obžalovaný Q. H. doniesol a ponúkol na zloženie mobilu Sony X, uviedla tiež, že pri preberaní mobilu zapísala aj jeho IMEI, pričom neskôr bol tento mobil predaný ďalšiemu zákazníkovi. Vypovedala tiež, že v záložni vždy berú vec na základe občianskeho preukazu, tak ako v tomto prípade, bez dokladu totožnosti by vec nezobrali a že mobil jej odovzdal v záložni určite obžalovaný, nakoľko jej predložil občiansky preukaz, pričom tento bol v záložni viackrát aj predtým. Vypovedala tiež, že pri preberaní veci sa nepýtajú na ďalšie okolnosti, iba na príslušenstvo, s tým, že obžalovaný sám nič bližšie neuvádzal - teda nepovedal, že odkiaľ mobil má.

Z výpovede svedkyne - poškodenej Z. Ď. - skutok 3/, vyplýva, že táto ako predavačka v predajni lahôdok na železničnej stanici v Trnave, podľa kamerových záznamov z predajne, opoznala obžalovaného, ktorý jej ukradol telefón - načiahol sa cez pult, kde ho mala položený na pulte pri bagetách. Uvedenú skutočnosť nahlásila na políciu, následne niekedy o pár mesiacov neskôr, keď opätovne videla obžalovaného na stanici, zavolała železničnú políciu, že je tam ten muž čo jej odcudzil mobil a oni ho prišli zobrať. Svedkyňa - poškodená pri výsluchu pred súdom opakovane uviedla, že obžalovaný je osobou, ktorá jej odcudzila mobil, nakoľko to je jasne zrejmé z kamerových záznamov na predajni.

V rámci procesu dokazovania boli na technickom zariadení oboznámené aj CD podľa § 270 ods. 2 Tr. por., konkrétne videozáznam z výberov bankomatu ČSOB na Michalskej ulici, resp. fotografie z bankomatu UniCredit Bank na Hurbanovom námestí (skutok 1), ako aj videozáznam a fotografie z predajne lahôdok Tutti-Frutti na železničnej stanici Trnava (skutok 3). Tiež boli oboznámené listinné dôkazy podstatné na rozhodnutie, a to zoznam transakcií a reklamačný list, zápisnica o rekognícii, zápisnica o vydaní veci, zápisnica o vrátaní veci, záložná zmluva so záručným listom a fotodokumentáciou, blok na pokutu, ako aj správy o povesti, z ÚPSVaR a Sociálnej poisťovne ohľadne obžalovaného. Pre výrok o treste boli relevantné predovšetkým výpis z lustrácie priestupkov obžalovaného a odpis jeho registra trestov, ako aj pripojený spis Okresného súdu Trnava, sp.zn. 1T 21/2017, a oboznámené rozhodnutia iných súdov. Na návrh obžalovaného súd postupom podľa § 269 Tr. por. oboznámil aj pracovnú zmluvu a dohodu o pracovnej činnosti, ktoré obžalovaný predložil na hlavnom pojednávaní.

Proces dokazovania podľa názoru súdu bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázal záver o vine obžalovaného, ktorý sa dopustil skutkov uvedených v skutkovej vete tohto rozsudku, pričom tento záver bol v konaní ustálený na základe vyprodukovaných dôkazov. V rámci kontradiktórneho procesu boli vykonané všetky dostupné dôkazy nevyhnutné pre náležité zistenie skutkového stavu, o ktorom súd nemá žiadne pochybnosti a preto možno ustáliť, že obžalovaný Q. H. ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty stíhaných trestných činov. Z oboznámených videozáznamov, resp. fotografií z predmetných bankomatov je zrejmé, že obžalovaný práve v čase neoprávnených výberov z bankomatov, ktoré nahlásila poškodená K., tento vykonáva výbery finančnej hotovosti prostredníctvom jej platobnej karty (skutok 1/). Vina obžalovaného z odcudzenia mobilného telefónu poškodenej Ď. (skutok 3/) je preukázaná predovšetkým kamerovým záznamom, na ktorom je zachytený obžalovaný, ktorý spoza pultu dočahuje voľne položený mobilný telefón, ktorý si vkladá do vrecka nohavíc a následne odchádza z predajne. Obžalovaného na základe videozáznamu s určitou opoznanou aj poškodená, ktorá ho následne oznámila aj hliadke PZ. Po oboznámení kamerových záznamov, resp. fotografií k týmto skutkom súd jednoznačne ustálil, že na týchto je zachytený práve obžalovaný pri trestnej činnosti, čo nebolo obžalovaným ani nijakým spôsobom spochybňované, z čoho

taktiež možno vyvodiť nepochybný záver o priebehu skutku, resp. jeho spáchanie práve obžalovaným. Čo sa týka odcudzenia batohu s vecami poškodenej E. (skutok 2/), záver o vine obžalovaného vyplýva predovšetkým z výpovede svedkyne U. (U.) - pracovníčky záložne, ako aj z oboznámenej záložnej zmluvy, z ktorej je zrejmé, že práve obžalovaný Q. H., po predložení občianskeho preukazu, doniesol tento mobil do záložne na odpredaj. Skutočnosť, že mobilný telefón poškodenej odcudzil práve on je ďalej podporená aj tým, že cestoval vlakom, v ktorom sa tento skutok stal, pričom túto skutočnosť ani obžalovaný nerozporoval, pričom v blízkosti kupé, odkiaľ boli veci ukradnuté, bol spozorovaný aj samotnou poškodenou a svedkyňou S., napokon aj svedok C. potvrdil, že vo východnej stanici vlaku sedel vo vedľajšom kupé ako cestovala poškodená. Vina obžalovaného je tak preukázaná reťazou nepriamych dôkazov, ktoré na seba logicky nadväzujú, sú v jednote a neodporujú si, vzájomne sa dopĺňajú. Súd v toto smere uvádza, že aj skutočnosť, že obžalovaný z vlaku vystupoval vo Zvolene, teda hneď ako bolo počas jazdy vlakom zistené odcudzenie vecí, resp. ako sprievodca spolu s poškodenou vlak prehľadávali (čo obžalovaný ako cestujúci zjavne musel zaregistrovať), môže súvisieť práve s tým, že obžalovaný chcel z vlaku vystúpiť čo najskôr, aby nemohol byť nijak podozrivý, resp. stotožnený. Napokon, po pomerne rozsiahlom dokazovaní, obžalovaný v záverečnej reči spáchanie skutkov oľutoval a vyjadril ochotu nahradiť škodu.

Súd v tejto súvislosti tiež uvádza, že na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať dôkaz - výsluch svedka L. M., nakoľko podľa názoru súdu sa jednalo o dôkaz nepodstatný pre rozhodnutie, nakoľko tento svedok mal iba ako zákazník v záložni neskôr zakúpiť mobil odcudzený a založený obžalovaným, a teda jeho výpoveď by nemala relevanciu ku samotnému skutku a jeho priebehu.

Súd po vykonaní všetkých možných a dostupných dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie uvádza, že tieto v rámci hodnotenia vyhodnotil jednotlivo aj v súhrne, pričom vo všetkých súvislostiach nadobudol jednoznačné a nepochybné presvedčenie, že skutky sa stali, tieto sú trestnými činmi, a tieto spáchal práve obžalovaný ako trestne zodpovedná osoba a to na tom skutkovom základe ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku. Na základe vykonaných dôkazov tak bola v konaní pred súdom bez rozumných pochybností preukázaná vina obžalovaného a možno konštatovať, že boli voči nemu splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti. V danej veci súd uzatvára, že všetky vykonané dôkazy na seba nadväzujú, a spolu s nepriamymi dôkazmi vo svojom súhrne predstavujú rozumnú istotu o vine obžalovaného. Súd na tomto mieste tiež uvádza, že skúmal konanie obžalovaného aj z pohľadu materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., avšak dospel k záveru, že závažnosť konania obžalovaného vzhľadom na spôsob jeho konania, následky, okolnosti, mieru zavinenia a pohnútku, nie je nepatrná.

K výroku o treste.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 Tr. zák., prihliadol súd na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, ktorý jeho spáchaním získal majetkový prospech, a teda jeho následok bol prejavovaný v podobe porušenia objektu chráneného Trestným zákonom (ochrana majetku), pričom súd prihliadal aj na zavinenie vo forme priameho úmyslu, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom do úvahy vzal aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy s tým, že v tomto smere majú nepochybný význam práve údaje vyplývajúce z odpisu registra trestov obžalovaného. Obžalovaný bol doposiaľ 11x súdne trestaný, a to pre prevažne majetkovú trestnú činnosť. Na hlavnom pojednávaní bol z dôvodu uloženia súhrnného trestu oboznámený spis Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T 21/2017, predovšetkým trestný rozkaz zo dňa 12.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa. Z uvedeného vyplýva, že teraz prejednávaných skutkov sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (v tomto prípade doručený trestný rozkaz), preto mu bol uložený súhrnný trest, a teda bol vo výroku o treste zrušený vyššie uvedený trestný rozkaz Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T 21/2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň súd vo výroku o treste zrušil aj trestný rozkaz Okresného súdu Trnava, sp.zn. 0T 84/2017, zo dňa 12.04.2017, právoplatný 12.04.2017, keďže tento bol zrušovaný súhrnným trestom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T 21/2017. Rovnako bolo potrebné zrušiť vo výroku o treste aj rozhodnutia, ktorými bolo upustené vo vzťahu k zrušovanému rozhodnutiu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T 21/2017, teda trestný rozkaz Okresného súdu Trnava, sp.zn. 1T 75/2017 zo dňa 23.10.2017, a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T 7/2019 zo dňa

22.03.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Keďže obžalovaný sa dopustil viacerých skutkov a bol mu ukladaný súhrnný trest, ktorý sa ukladá podľa zásad úhrnného trestu, platí, že ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, trest sa mu uloží podľa zákonného ustanovenia najprísnejšieho trestného činu. V posudzovanom prípade je najprísnejším prečin podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, t.j. do 31.12.2020, pri ktorom Trestný zákon ustanovuje trestnú sadzbu v rozmedzí 1 až 5 rokov. Trestná sadzba stanovená v osobitnej časti Trestného zákona predstavuje pre súd rozmedzie, v ktorom je možné sa pohybovať pri rozhodovaní o výmere trestu, a tým je daný určitý priestor pre súd, v ktorom je možné vymerať trest pre konkrétneho páchatel'a tak, aby bola zohľadnená jeho individualizácia podľa konkrétnych okolností prípadu. Súd obligatórne prihliadol na pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom v prípade obžalovaného ustálil dve príťažujúce okolnosti, a to že spáchal viac trestných činov (súd ukladal súhrnný trest) a už bol za trestný čin odsúdený (pred spáchaním skutku má v odpise RT evidované viaceré odsúdenia), z poľahčujúcich okolností súd obžalovanému priznal jednu (a to aj napriek tomu, že priznanie a oľutovanie skutku prejavil až v záverečnej reči). Potom, pri prevahe príťažujúcich okolností (2 : 1), bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu za dodržiavania postupu výpočtu podľa § 38 ods. 8 Tr. zák., čím mohol byť obžalovanému ukladaný trest v rozmedzí 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov.

Súd uvedomujúc si, že trest odňatia slobody ako sankcia predstavuje nepochybne najprísnejší druh trestu, berúc do úvahy predovšetkým potrebu nevyhnutnosti zvoliť optimálnu mieru represie, aby trest splnil svoj účel vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., pri rešpektovaní požiadavky individuálnej aj generálnej prevencie, ako aj zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. dospel k záveru, že na obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Podľa názoru súdu je na dosiahnutie účelu trestu, najmä na dosiahnutie nápravy obžalovaného, ktorý bol opakovane súdny trestaný a to aj nepodmienečnými trestami odňatia slobody, na mieste pôsobiť na neho trestom vo výmere 3 roky, čo je stále pri spodnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby. Súd poznajúc § 355 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého pri prejednávaní veci po podaní odporu proti trestnému rozkazu, nie je viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze uvádza, že oproti trestu uloženému obvinenému v trestnom rozkaze, tomuto vymeral trest prísnejší, a to s ohľadom na jeho nekritický prístup k trestnej činnosti počas súdneho konania, nad ktorou počas dokazovania pred súdom neprejavil žiadnu ľútosť, túto vyjadril až v záverečnej reči (kedy už zrejme pod ťarchou vykonaných dôkazov priznal aj spáchanie skutkov). Aj týmto správaním a postojom obžalovaného súd nadobudol presvedčenie, že u obžalovaného nie je na mieste ukladať trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby a je nevyhnutné pôsobiť na neho trestom o niečo prísnejším (avšak stále pri spodnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby), pričom takto vymieraný trest podľa názoru súdu spĺňa požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Tr. por.

Z odpisu registra trestov je zrejme, že na obžalovaného nemali vplyv doteraz ukladané tresty a preto možno mať odôvodnene za to, že tieto nevedli k jeho prevýchove a nemali zjavne dostatočný vplyv na jeho nápravu. Uvedené vyplýva najmä z toho, že menovaný sa opakovane dopúšťa krádeží (celkovo má v registri trestov evidovaných 8 odsúdení za tento trestný čin), pričom svojim spôsobom života preukazuje, že nie je schopný žiť v súlade s právnym poriadkom. Aj s ohľadom na uvedené, poukazujúc aj na generálnu prevenciu spočívajúcu v ochrane spoločnosti pred páchatel'om, súd o inom druhu trestu ako trest odňatia slobody neuvažoval, pričom jedine tento druh trestu pripadal v jeho prípade do úvahy aj s ohľadom na skutočnosť, že dva z prejednávaných skutkov obžalovaný spáchal v čase plynutia podmieneného odsúdenia plynúceho mu z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky, sp.zn. 3T 139/2015. I keď je v súčasnosti toto odsúdenie zahladené, neznamená to, že naň nemožno prihliadať v tom smere, či plynula, resp. neplynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia, a to pre posúdenie v neskoršom konaní pre iný trestný čin, čo môže byť rozhodujúce práve pre voľbu druhu trestu ako sankcie za iný spáchaný trestný čin. Výkonom uloženého trestu bude obžalovanému zabránené v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň budú vytvorené podmienky na jeho výchovu k tomu, aby ďalej viedol už riadny život, pričom tento trest súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov. V tejto súvislosti súd tiež uvádza, že v rámci súhrnného trestu mu bude započítaná doba už vykonaného trestu v zrušovaných veciach, a to nielen vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ale aj vo vzťahu k trestu zákazu činnosti, ktorý obžalovanému súd uložil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., keďže taký trest mu bol uložený už skorším (zrušovaným) rozhodnutím. Keďže obžalovaný sa skutku - úmyselného trestného činu krádeže dopustil

aj v Bratislave, pričom tu nemá trvalé bydlisko a ani tu nepracuje, súd mu uložil aj trest zákazu pobytu na území Hlavného mesta SR Bratislava. Súd tiež uzatvára, že uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom takto uložený a vymeraný trest považuje za dostatočný na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného.

Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaných skutkov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd v rámci adhézneho konania, po riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany poškodených, vychádzajúc z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní čo do výšky škody a zo záveru, že k preukázanej škode došlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, tomuto uložil nahradiť škodu poškodeným - P. Z. K., Z. E. B. Z. Ď..

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Právne účinne ho nemôžu podať osoby, ktoré sa tohto práva výslovne vzdali.

V Bratislave dňa 05.05.2021
JUDr. Marta Hirešová
samosudkyňa